

תקנות סדר הדין בדיון נוסף, תשמ"ד-1984
תוכן עניינים

112	הגדרות	סעיף 1
112	הגשת עתירה	סעיף 2
112	העתקי פסק הדין	סעיף 3
112	מועד הגשת העתירה	סעיף 4
112	נימוקים	סעיף 5
112	ערובה לשיפוי המשיב בדיון בעתירה	סעיף 6
112	מחיקת העתירה	סעיף 7
112	פטור מהתחייבות לשיפוי המשיב	סעיף 8
112	תשובת המשיב	סעיף 9
112	הדיון וההחלטה בעתירה	סעיף 10
113	המצאת ההחלטה	סעיף 11
113	ערובה לשיפוי המשיב בדיון הנוסף	סעיף 12
113	סייג לגבי עניינים פליליים	סעיף 13
113	עיכוב ביצוע	סעיף 14
113	סדר הדיון הנוסף	סעיף 15
113	דיון נוסף לפי סעיף 8(א) לחוק	סעיף 16
113	הודעת הרוצה בדיון הנוסף	סעיף 17
113	ביטול ההחלטה בדבר דיון נוסף	סעיף 18
113	עיכוב ביצוע וסדר הדיון	סעיף 19
113	תחילה	סעיף 20
113	ביטול	סעיף 21

בתוקף סמכותי לפי סעיף 46 לחוק בתי המשפט, התשי"ז-1957 (להלן – החוק), ושאר הסמכויות הנתונות לי לפי כל דין, אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנות אלה –
 "עתירה" – בקשה לדיון נוסף לפי סעיף 8(ב) לחוק;
 "נשיא בית המשפט העליון" – לרבות השופט או השופטים שקבע לענין החלטה בבקשה;
 "רשם" – רשם בית המשפט העליון או סגן רשם של בית המשפט העליון.
2. עתירה תוגש לבית המשפט העליון בחמישה עתקים ומספר עתקים נוסף כמספר המשיבים לעתירה, והם כל מי שהיה בעל דין בערעור.
3. לבקשה יצורפו העתקים של פסק הדין כמספר עתקי הבקשה, שאחד מהם לפחות מאושר ביד הרשם או המזכיר הראשי של בית המשפט העליון, והאחרים יכול שיהיו העתקים או תצלומים נוחים לקריאה מאותו העתק, מאושרים ביד עורך דין או ביד היועץ המשפטי לממשלה או בא-כוחו.
4. העתירה תוגש תוך חמישה עשר ימים מיום מתן פסק הדין, אולם רשאי הרשם להאריך את המועד אם הראה העותר טעם מיוחד לכך.
5. המבקש יפרש בעתירה את הטענות בדבר היותה של ההלכה שנפסקה עומדת בסתירה להלכה קודמת או בדבר חשיבותה, קשיותה או חידושה של הלכה שנפסקה בענין, כל טענה לחוד, ויציין את האסמכתאות שעליהן הוא מבסס את טענותיו.
6. (א) משהוגשה עתירה, יפקיד העותר ערבון בקופת בית המשפט בסכום שיקבע הרשם או יתן ערובה להנחת דעתו של הרשם, לשיפוי המשיב על הוצאות הדיון בעתירה שהוא יהיה זכאי להן.
 (ב) הרשם יקבע את המועד להפקדת הסכום או למתן הערובה, ויודיע על כך לעותר.
7. לא מילא העותר אחר הוראת הרשם כאמור במועד שקבע לכך, תימחק העתירה, אולם רשאי נשיא בית המשפט העליון להאריך את המועד אם נתבקש לכך לפני תום המועד ואם ראה טעם מספיק להארכה.
8. (א) נדחה תשלומה של האגרה בעד העתירה, או של חלק מן האגרה, ישקול הרשם אם ראוי לפטור את העותר מן החובה להפקיד ערבון או ליתן ערובה לפי תקנה 6(א), לשיפוי המשיב על הוצאות הדיון או על מקצתו, והפטור לא יינתן אם הראה המשיב טעם שלא לפטור.
 (ב) החליט הרשם ליתן פטור שלא בפני המשיב או בא כוחו, תומצא למשיב הודעה על כך.
9. (א) המשיב רשאי להשיב לעתירה תוך חמשה עשר ימים מהיום שבו הומצאה לו.
 (ב) התשובה תוגש לבית המשפט העליון בששה עתקים ובמספר עתקים נוסף כמספר יתר המשיבים.
 (ג) המשיב יפרש בתשובתו כל טענה לחוד ויציין את האסמכתאות שעליהן הוא מבסס את טענותיו.
10. (א) נשיא בית המשפט העליון ידון בעתירה לאחר תום המועד האחרון להגשת התשובה לפי תקנה 9, אולם רשאי הוא בכל מועד אחר לדחות את העתירה אם נראה לו שאין היא מצריכה תשובה, ובמקרה זה אין צורך להמציא עותק מהעתירה למשיב.
 (ב) הדיון בעתירה או בכל ענין הכרוך בה או הנוגע לדיון הנוסף יהיה ללא שמיעת טענות בעל-פה, זולת אם הורה נשיא בית המשפט העליון על דרך אחרת לענין עתירה פלונית או לענין פלוני.
 (ג) נשיא בית המשפט העליון רשאי לצוות על העותר או על המשיב להגיש, במועד שקבע, פרטים נוספים ומפורטים יותר לטענה שבעתירה או שבתשובה, לפי הענין; לא הגיש העותר במועד שנקבע פרטים שנצטוו להגישם, רשאי הנשיא לדחות את העתירה לאלתר; כן רשאי הוא להורות על צמצום הדיון הנוסף לחלק מן הבעיות שהעלה העותר ולנסח פלוגתה לדיון הנוסף.

11. המצאת ההחלטה החלטת נשיא בית המשפט העליון תומצא לבעלי הדין בכתב, זולת אם הורה הנשיא על דרך אחרת לענין החלטה פלונית.
12. ערובה לשיפוי המשיב הנוסף (א) נשיא בית המשפט העליון רשאי להתנות את קיומו של הדיון הנוסף בתשלום סכום כסף לקופת בית המשפט, או במתן ערובה מצד העותר, לשיפוי המשיב על הוצאות המשפט שהוא יהיה זכאי להן עקב החלטת בית המשפט בדיון הנוסף.
- (ב) לא מילא העותר אחר התנאים שהתנה נשיא בית המשפט העליון כאמור תוך המועד שקבע, ואם לא נקבע מועד, תוך שלושים ימים מהיום שבו נמסרה לעותר ההחלטה בדבר התנאים, לא יקויים הדיון הנוסף; אולם רשאי הרשם להאריך את המועד אם נתבקש לכך לפני תום המועד ואם ראה טעם מספיק להארכה.
- (ג) שילם העותר סכום כסף לקופת בית המשפט כאמור, תימסר למשיב הודעה על הסכום ששולם, ואם נתן העותר ערובה כאמור, תימסר למשיב הודעה על כך בצירוף העתק מכתב הערבות אם ניתנה ערבות; אולם אם משיבים אחדים מיוצגים על ידי אותו עורך דין, די בהעתק אחד בלבד מן המסמכים האמורים בשביל כל המשיבים האלה.
13. סייג לגבי ענינים פליליים הוראות תקנות 6 עד 8 ו-18 לא יחולו בענין פלילי או בענין שחרור ממעצר או מאסר שלא כדין.
14. עיכוב ביצוע הגשת עתירה לא תעכב ביצוע ההחלטה שעליה מבקשים דיון נוסף; אולם רשאי נשיא בית המשפט העליון לצוות על עיכוב הביצוע עד למתן ההחלטה בעתירה או עד למתן ההחלטה בדיון הנוסף, לפי הענין, בתנאים שייראו לו, לרבות מתן ערובה להנחת דעתו בידי מבקש העיכוב.
15. סדר הדיון הנוסף (א) בהחלטתו על דיון נוסף יורה נשיא בית המשפט העליון בדבר מספר השופטים בדיון הנוסף.
- (ב) סדר שמיעת הטענות בדיון נוסף בענין אזרחי ובענין שהתברר בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט גבוה לצדק, יהיה כסדר שמיעת הטענות בערעור אזרחי בבית המשפט העליון וסמכויותיו של בית המשפט העליון בדיון נוסף כאמור כסמכויותיו כבית משפט לערעורים אזרחיים.
- (ג) סדר שמיעת הטענות בדיון נוסף בענין פלילי יהיה כסדר שמיעת הטענות בערעור פלילי בבית המשפט העליון וסמכויותיו בדיון נוסף כסמכויותיו כבית משפט לערעורים פליליים.
- (ד) לענין סדר שמיעת הטענות בדיון הנוסף יראו כמערער את העותר שנענו לעתירתו.
16. דיון נוסף לפי סעיף 8(א) לחוק החליט בית המשפט על דיון נוסף לפי סעיף 8(א) לחוק, יורה בדבר מספר השופטים בדיון הנוסף; כן רשאי בית המשפט להתנות את קיומו של הדיון הנוסף, חוץ מאשר בענין פלילי או בענין של שחרור ממעצר או מאסר שלא כדין, בתשלום סכום כסף לקופת בית המשפט, או במתן ערובה מצד בעל דין הרוצה בדיון הנוסף, לשיפוי בעל הדין שכנגד על הוצאות המשפט שהוא יהיה זכאי להן עקב החלטת בית המשפט בדיון הנוסף, ומשעשה כן יחולו הוראות תקנה 12, בשינויים המחוייבים לפי הענין.
17. הודעת הרוצה בדיון הנוסף החליט בית המשפט על דיון נוסף לפי סעיף 8(א) לחוק, יגיש בעל הדין הרוצה בדיון הנוסף הודעה על כך לרשם תוך שבעה ימים מיום מתן ההחלטה.
18. ביטול ההחלטה בדבר דיון נוסף לא הוגשה הודעה כאמור בתקנה 17, או לא מילא בעל הדין שחוייב בכך אחרי הוראות תקנה 12 – יבטל בית המשפט העליון את החלטתו בדבר הדיון הנוסף.
19. עיכוב ביצוע וסדר הדיון הוראות תקנות 14 ו-15(ב) עד (ד) יחולו על הדיון הנוסף לפי סעיף 8(א) לחוק, אלא שהסמכות לצוות על עיכוב הביצוע תהיה גם לבית המשפט שיוכל להשתמש בה בעת מתן ההחלטה בדבר הדיון הנוסף.
20. תחילתן של תקנות אלה ביום א' באלול התשמ"ד (29 באוגוסט 1984).
21. ביטול תקנות סדר הדיון בדיון נוסף, התשכ"ג-1963 – בטלות.